

Arrest

nr. 186 488 van 5 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 18 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 april 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter/rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. BUYTAERT en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Palestijnse nationaliteit te bezitten, een soenniet van Arabische origine te zijn en een geregistreerd vluchteling bij UNRWA te zijn. U bent geboren in Gaza City, Gazastrook. Twee maanden na uw geboorte werd uw vader verbannen naar Zuid-Libanon en ging u met uw familie naar Egypte. Na het sluiten van de Oslo Akkoorden, in 1994, keerde uw vader, samen met u en uw familie, terug naar Gaza, waar u op verschillende adressen woonde. In 2004 ging u voor een jaar als uitwisselingsstudent naar de Verenigde Staten en in 2005 keerde u terug naar Gaza, waar u tot 2008 verbleef. In 2008 vertrok u naar Egypte, waar u aan de universiteit in Cairo 'financial management & accounting' studeerde. Gedurende de periode van uw studies keerde u drie à vijf keer terug naar Gaza om uw familie bezoeken. In januari 2014 studeerde u af, waarna u tevergeefs naar werk zocht in

Egypte. Uiteindelijk besloot u eind augustus 2014 terug te keren naar Gaza. In Gaza verbleef u bij uw ouders in Gaza City en zocht u werk. Vanaf mei 2015 had u drie maanden gewerkt voor "Deposit Insurance Cooperation". In augustus 2015 nam u ontslag en besloot u Gaza opnieuw te verlaten, omwille van de drukte aan de grensovergang van Rafah slaagde u er pas op 4 december 2015 in om de grens met Egypte over te steken. Sindsdien keerde u niet meer terug naar Gaza en verbleef u illegaal in Egypte. In Egypte woonde u in het appartement van uw vader in Cairo, waar u niet al te veel deed. In april 2016 begon u echter opnieuw een semester te studeren aan de universiteit waar u uw bachelorsdiploma behaald had, waardoor u er van eind juli tot 1 oktober 2016 een korte verblijfsvergunning kon verkrijgen. Van 1 oktober tot uw vertrek uit Egypte op 11 maart 2017 verbleef u andermaal illegaal in het land.

Uw vader, A. A. S., zou een belangrijk figuur en leider zijn van Fatah in Gaza, zo is/was hij onder andere gouverneur van het centrale deel van Gaza, Commissaris-Generaal voor de aanwerving van mensen van Fatah, was hij lid van de Revolutionaire Raad van Fatah en had hij zich verkiesbaar gesteld voor het Centraal Comité van Fatah. Omwille van de positie van uw vader, zouden zowel uw vader als uw familie problemen hebben gehad met Hamas evenals met Mohammed Dahlan en zijn groepering. Zo werd uw vader reeds meermaals door Hamas gearresteerd en eind 2014, in oktober of november, werd de deur van jullie huis door Hamas ook opgeblazen. Dit gebeurde ook bij een vijftiental andere Fatah-leiders en zou bedoeld zijn als een bedreiging van Hamas naar aanleiding van de herdenking van de dood van Yasser Arafat. Hiernaast is Mohammed Dahlan de rivaal van Mahmoud Abbas en wordt hij door Mahmoud Abbas ook niet meer als een lid van Fatah beschouwd. Uw vader behoort binnen Fatah tot de strekking van president Mahmoud Abbas en ook hij beschouwt Mohammed Dahlan als een verrader, waardoor hij problemen heeft met hem en met zijn mannen. In mei of juni 2011, op een moment dat u in Egypte verbleef, waren een honderdtal mannen van Dahlan het huis van uw familie in Gaza komen aanvallen, met als doel uw broers in elkaar te slaan en uw vader te vermoorden. Uw vader, broers en neven waren thuis en er ontstond een gevecht met de mannen van Dahlan, waarop uw broer Ayad op een bepaald moment een geweer nam en van boven in het huis op de mannen van Dahlan begon te schieten. Nadat de politie van Hamas het lawaai hoorde, kwamen zij naar u thuis en arresteerden zij verschillende personen, waaronder uw broers en vader. Begin 2016 was er een gelijkaardig incident en waren mannen van Dahlan naar uw huis gekomen. Andermaal schoot uw broer op hen en werd hij nadien door Hamas gearresteerd. Na beide invallen werden uw broers na één of enkele dagen zonder verder gevolg vrijgelaten door Hamas.

Omwille van de moeilijke situatie in Gaza en uit vrees voor oorlog, Hamas en de mannen van Dahlan besloot u reeds in december 2015 uit Gaza en ging u naar Egypte. In Egypte had u echter geen legaal verblijf en vreesde u omwille van uw illegaliteit aangehouden en teruggestuurd naar Gaza te worden. Omdat veel van Mohammed Dahlan zijn mannen in Egypte verblijven en zij goede connecties met de Egyptische autoriteiten hebben, vreest u in Egypte door Dahlan zijn mannen in elkaar geslagen, ontvoerd of vermoord te worden. Omwille van deze redenen besloot u uiteindelijk Egypte te verlaten. In augustus 2016 schreef u zich in aan de Brussels Business School, waardoor u op 21 februari 2017 een Belgisch visum ontving. Op 11 maart 2017 vertrok u uiteindelijk uit Egypte en reisde u met uw eigen paspoort en uw Belgisch vliegtuig met het vliegtuig van Cairo, Egypte, naar Brussel, België, waar u dezelfde dag op de luchthaven een asielaanvraag indiende.

Op 14 maart 2017, nadat u reeds in België was aangekomen, ging uw vader in naam van president Abbas een speech geven in Gaza. Nog voor de speech startte vielen de mannen van Dahlan uw vader aan, begonnen ze te schieten en granaten te gooien. Omdat uw vader omsingeld was door bewakers kwam hij echter ongedeerd uit het incident.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: uw paspoort, uw Palestijnse identiteitskaart, een kopie van uw inschrijving aan de Brussels Business School, een kopie van verschillende documenten betreffende uw studies in Gaza, de Verenigde Staten en Egypte, een kopie van uw Palestijns bewijs van goed gedrag en zeden en een kopie van een medisch certificaat.

B. Motivering

Artikel 1D van de Vluchtelingenconventie, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet refereert, bepaalt dat personen die de bijstand of bescherming genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties, zoals de UNRWA, uitgesloten dienen te worden van de vluchtelingenstatus. Deze uitsluiting geldt evenwel niet wanneer de bijstand of bescherming van de UNRWA om welke reden dan ook is beëindigd. Indien de bijstand heeft opgehouden te bestaan, dient de betrokkene van rechtswege

als vluchteling te worden erkend, tenzij hij om de redenen vermeld in artikel 1E en 1F van het Vluchtelingenverdrag dient te worden uitgesloten. De bijstand heeft opgehouden te bestaan wanneer het orgaan dat de bijstand levert opgeheven wordt, of wanneer het voor de UNRWA onmogelijk is zijn opdracht te vervullen, of wanneer vast komt te staan dat het vertrek van een persoon uit het mandaatgebied van de UNRWA zijn rechtvaardiging vindt in redenen buiten zijn invloed en onafhankelijk van zijn wil waardoor hij verhinderd wordt de door de UNRWA verleende bijstand te genieten. Dit is het geval indien de asielzoeker zich persoonlijk in een situatie van ernstige onveiligheid bevond en het voor de UNRWA onmogelijk was hem in dat gebied levensomstandigheden te bieden die stroken met de opdracht waarmee dat orgaan of die instelling belast is (Hof van Justitie 19 december 2012, C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, §§ 58, 61, 65 en 81).

Uit uw verklaringen blijkt dat u als Palestijn een verblijfsrecht had in de Gazastrook en als Palestijnse vluchteling geregistreerd bent bij UNRWA (zie gehoorverslag CGVS, p. 8 en COI Case PLE2017-009 in de blauwe map van het administratief dossier). Rekening houdend met artikel 1D van het Verdrag van Genève van 1951, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet verwijst, dient onderzocht te worden of uw vertrek uit uw land van gewoonlijk verblijf zijn rechtvaardiging vindt in redenen buiten uw invloed en onafhankelijk van uw wil die u ertoe gedwongen hebben het gebied waarin het UNRWA werkzaam is, te verlaten.

Naar het oordeel van het Commissariaat-generaal dient te worden vastgesteld dat aan de door u aangehaalde problemen die u ertoe zouden hebben aangezet het mandaatgebied te verlaten, geen geloof kan worden gehecht om onderstaande redenen.

U haalt aan dat uw vader, A. A. S., een belangrijke figuur van Fatah is in Gaza en hij hierdoor problemen heeft met zowel Hamas als de groepering van Mohammed Dahlan. U zou zelf nooit echt persoonlijke problemen gekend hebben, maar uit vrees om zelf ook geviséerd en vervolgd te worden omwille van de functie en het profiel van uw vader besloot u Gaza en uiteindelijk ook Egypte te verlaten (zie gehoorverslag CGVS I, dd. 21/03/2017, p. 18-19 en gehoorverslag CGVS II, dd. 28/03/2017, p. 12). In dat opzicht is het hoogst bevreemdend dat u Gaza verlaten heeft enkel en alleen omwille van het profiel van uw vader, en de problemen die daaruit voortvloeien, maar uw vader zelf momenteel wel nog steeds op dezelfde plaats binnen Gaza verblijft (CGVS II, p. 3-5). Uw vader zou bovendien nog steeds actief zijn binnen Fatah en nog steeds dezelfde hoge positie bekleden. Dat u Gaza en Egypte moest verlaten en naar België diende te vluchten om te kunnen ontsnappen aan de groepering van Dahlan en Hamas omwille van de vervolging die u riskeerde als gevolg van de functie uw vader, maar uw vader tegelijkertijd nog steeds actief is in zijn functie in Gaza, kan hoegenaamd niet overtuigen. Uw vader zou zeer patriottisch zijn en willen strijden en sterven in Gaza (CGVS I, p. 10). Dat uw vader het echter niet noodzakelijk achtte om te vluchten uit Gaza, of om zijn activiteiten enigszins bij te stellen, relativeert in grote mate de ernst van de door u voorgehouden vrees en ondermijnt tevens de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Voorts dient de aandacht gevestigd geworden op de door u aangehaalde problemen tussen de groepering van Mohammed Dahlan en uw familie. U beweerde dat het eerste incident tussen uw familie en de groepering van Dahlan de aanval op het huis van uw familie in Gaza rond mei of juni 2011 was (CGVS II, p. 9). Tijdens dat incident zou uw broer A. geschoten hebben op de mannen van Dahlan, waarna zij wraak zouden willen nemen op uw familie (CGVS I, p. 22). Het tweede incident zou echter pas plaatsgevonden hebben begin 2016, toen de mannen van Dahlan opnieuw het huis van uw familie in Gaza aangevallen hadden (CGVS II, p. 10). In de periode tussen deze twee incidenten, dus van midden 2011 tot begin 2016 - ruim vier jaar en een half - , zouden er zich, op enkele mondelinge en schriftelijke bedreigingen/ruzies na, geen incidenten meer hebben voorgedaan tussen de mannen van Dahlan en uw familie (CGVS I, p. 20 en CGVS II, p. 10). Niet alleen is het volstrekt onduidelijk waarom, het is ook zeer onwaarschijnlijk dat de groepering van Dahlan na dat eenmalig incident van 2011 uw familie gedurende een periode van bijna vijf jaar nagenoeg met rust zou laten om dan plots begin 2016 uw familie terug aan te vallen om wraak op hen te nemen. Logischerwijze kan worden gesteld dat indien de groepering van Dahlan daadwerkelijk wraak op uw familie wou nemen, zij kort na de eerste inval terug naar uw familie zou komen om hen fysiek te bedreigen en/of om te vermoorden, uw familie bleef immers gewoon in Gaza wonen. Het is daarenboven ook volstrekt onbegrijpelijk dat de groepering van Dahlan ook na de aanval op het huis van uw familie begin 2016 nog een jaar zouden wachten om wraak te nemen op uw familie, namelijk tot de aanval op uw vader op 14 maart 2017, eens te meer daar uw familie gedurende die periode gewoon op hetzelfde adres is blijven wonen (CGVS II, p. 3, 5 en 10-11). De door u geschetste gang van zaken is niet overtuigend en weinig plausibel, wat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder verklaarde u dat bij de aanvallen van Dahlan zijn groepering op uw huis in 2011 en 2016 uw broer A. op hen geschoten had (CGVS I, p. 22), waardoor zij wraak willen nemen. Het probleem is echter dat zij niet weten wie er op hun geschoten heeft, waardoor zij heel uw familie viseren (CGVS I, p. 22 en CGVS II, p. 13). Dit is echter louter een veronderstelling van uwentwege, die u verder op geen enkele wijze kan staven. Daarenboven was u bij geen van de bovengenoemde incidenten met de groepering Dahlan aanwezig, u was zelfs niet in Gaza (CGVS II, p. 9-10), waardoor ook uw bewering dat u persoonlijk geviserd zou worden door de groepering van Dahlan louter een veronderstelling is van uwentwege. Indien u bovendien daadwerkelijk vreest vervolgt te worden omwille van de functie van uw vader en ook heel uw familie aanzien zou worden als een doelwit, is het echter compleet onbegrijpelijk waarom uw ouders, zowel als uw broers A. en Y. en uw zus S. momenteel nog steeds in Gaza, nota bene in hetzelfde huis, verblijven (CGVS II, p. 3). Kortom, het hele uitgangspunt van uw problemen tussen uw familie en de groepering van Dahlan is hoogst bedenkelijk en kan absoluut niet overtuigen. Het onwaarschijnlijke karakter van het door u geschetste verloop tast de geloofwaardigheid van uw asielmotieven ernstig aan.

Hiernaast dient ook de aandacht gevestigd te worden op de door u aangehaalde problemen met Hamas. Zo beweert u dat uw vader reeds sinds de Oslo-akkoorden van 1993 een probleem heeft met Hamas om politieke redenen (CGVS II, p. 11). Zo zou uw vader drie à vier keer door Hamas gearresteerd zijn geweest en werd als bedreiging de deur van jullie huis eind 2014 door Hamas opgeblazen (CGVS I, p. 19 en CGVS II, p. 11). Deze incidenten hadden echter geen verdere gevolgen en bleken voor uw vader destijds niet dermate ernstig te zijn dat hij zich hierdoor genoodzaakt zag Gaza te verlaten. Voorts verklaarde u ook dat na de incidenten van 2011 en 2016, waarbij het huis van uw familie aangevallen werd door de groepering van Dahlan, enkele van uw familieleden, waaronder uw broers en vader, door de politie van Hamas gearresteerd werden. Dat zowel familieleden van u als leden van de groepering van Dahlan na deze incidenten door Hamas gearresteerd zouden zijn geweest en uw familieleden reeds na één dag of enkele dagen zonder gevolg vrijgelaten werden (CGVS II, p. 9-10), wijst er op veeleer op dat dit een standaardprocedure van de politie van Hamas was en niet een doelbewuste poging van Hamas om uw familie te viseren. Zelf zou u in 2008 aan de grens door politieagenten van Hamas in elkaar zijn geslagen. Uit uw verklaringen blijkt echter dat dit los staat van de problemen tussen Hamas en uw vader, maar dat dit veeleer een gevolg was van een toevallige discussie of ruzie die u op dat moment met een politieagent van Hamas had (CGVS II, p. 12). Gelet op bovenstaande bevindingen dient er bijgevolg vastgesteld te worden dat de gegevens die u aanhaalt in verband met de problemen die u en uw familie zouden hebben met Hamas onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd.

Overigens dient er te worden opgemerkt dat u, hoewel u aangaf dat de problemen tussen uw vader en Hamas reeds na de Oslo-akkoorden van 1993 begonnen en uw familie vanaf 2011 problemen kreeg met de groepering van Dahlan (CGVS II, p. 9 en 11), na 2011 toch nog meermaals voor bezoek terugkeerde naar Gaza en u in 2014 en 2015 zelfs gedurende een langere periode van ongeveer een jaar en drie maanden in Gaza verbleef (CGVS II, p. 3-4). Daarenboven zou u in die periode geen persoonlijke problemen meegemaakt hebben in Gaza, noch met Hamas noch met de groepering van Dahlan (CGVS II, p. 12). Dat u ondanks de door u voorgehouden vrees voor vervolging toch nog meermaals terugkeerde naar Gaza en u er zich zelfs zonder problemen kon vestigen voor een periode van meer dan één jaar, relativeert in grote mate de ernst van de door u voorgehouden problemen en doet tevens verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Daarenboven beweert u dat de problemen tussen uw familie en de groepering van Dahlan dermate ernstig zijn dat u ook in Egypte vreest geviserd te worden door de mannen van Dahlan, dit omwille van het groot aantal aanhangers van Dahlan in Egypte en hun sterke connecties met de Egyptische autoriteiten (CGVS II, p. 11-13). Vanaf het begin van de problemen tussen uw familie en de groepering van Dahlan in 2011 en uw vertrek uit Egypte op 11 maart 2017 woonde u het merendeel van de tijd in Egypte, enkel tussen 2014 en 2015 woonde u gedurende een periode van een jaar en drie maanden tijdelijk in Gaza (CGVS II, 3-5). Tijdens uw verblijf in Egypte verbleef u in het appartement van uw vader in Cairo, ging u studeren aan de universiteit, had u een sociaal leven en kon u overdag zonder problemen buiten komen (CGVS II, p. 3-7). Gedurende de jaren dat u in Egypte verbleef zou u echter nooit persoonlijke problemen gekend hebben, noch met de groepering van Dahlan noch met de Egyptische autoriteiten (CGVS II, p. 12). Daarenboven zouden ook uw broer Z. en uw zus N., die momenteel allebei in Egypte verblijven, nooit problemen gekend hebben in Egypte (CGVS II, p. 3 en 12). Dat zowel u als uw broer en zus zonder problemen in Egypte konden verblijven relativeert

andermaal in grote mate de ernst van de door u voorgehouden problemen en doet eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Tot slot dient de aandacht ook nog gevestigd worden op de door u voorgelegde documenten. De door u voorgelegde documenten tonen enkel uw studies, uw verblijf in Egypte en Palestijnse afkomst aan, elementen die momenteel niet in twijfel worden getrokken.

Verder blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier), dat de UNRWA, ondanks de militaire operaties van Israël en de Israëlische blokkade van de Gazastrook, haar opdracht in de Gazastrook is blijven vervullen. In de Gazastrook beheert het UNRWA een groot aantal scholen, instellingen voor gezondheidszorg en voedselverdelingscentra, biedt microfinancieringsdiensten aan en volgt de meest kwetsbare vluchtelingen op. Het UNRWA beheert op het grondgebied 267 scholen met 262.000 leerlingen en technische en beroepsopleidingscentra in Gaza en Khan Younes bieden jaarlijks 1.000 (van de armste en meest kwetsbare) studenten de kans hun vaardigheden te ontwikkelen. Het UNRWA biedt volledige diensten voor primaire, preventieve en curatieve gezondheidszorg aan en biedt toegang tot secundaire en tertiaire diensten. De 22 gezondheidscentra van het UNRWA in Gaza ontvangen jaarlijks gemiddeld vier miljoen bezoekers. De vluchtelingen die het meest getroffen worden door opeenvolgend geweld en armoede, worden verzorgd door ziekenhuizen die gespecialiseerd zijn in geestelijke gezondheid, en in verschillende scholen steunen psychosociale adviseurs de kinderen die worden getroffen door de vijandelijkheden. Naar aanleiding van het conflict van 2014 biedt het noodopvangprogramma van het UNRWA aan de ontheemde vluchtelingen uitkeringen waarmee ze een woning kunnen huren, of bijstand in de vorm van contant geld om hun woning te herstellen of te herbouwen. Hoewel blijkt dat het UNRWA financieringsproblemen heeft, beletten deze problemen het UNRWA echter niet, zijn opdrachten in Gaza tot een goed einde te brengen. Uit de informatie bij uw administratieve dossier blijkt namelijk dat de oproepen voor fondsen terugkeren voor dit agentschap, dat jaarlijks grotendeels afhangt van de schenkingen van de lidstaten van de Verenigde Naties. Door deze schenkingen kon het agentschap 2016 tot een goed einde brengen en zijn bijstandsoopdracht, die talrijke onderdelen bevat, op koers houden. Het agentschap communiceert regelmatig via wekelijkse rapporten op internet over zijn operaties in Gaza. Uit die informatie blijkt dus niet dat het UNRWA zich in een zodanige situatie bevindt dat zijn opdrachten in het gedrang zouden komen, dat u bijgevolg geen bijstand niet zou kunnen genieten en u zich in geval van terugkeer in een ernstige onveilige situatie zou bevinden. Integendeel, het blijkt dat het UNRWA het voorbije jaar zijn opdrachten heeft vervuld en dat het agentschap fondsen zoekt om de verschillende opdrachten en projecten die het zichzelf voor 2017 heeft opgelegd, tot een goed einde te brengen. U brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt of waaruit blijkt dat het voor de UNRWA onmogelijk is om u de levensomstandigheden te bieden die stroken met de opdracht waarmee de UNRWA belast is.

Gelet op bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt u de Gazastrook verlaten heeft om redenen buiten uw invloed en onafhankelijk van uw wil waardoor u verhinderd werd de door het UNRWA verleende bijstand te genieten. U heeft immers niet aangetoond dat de bijstand of de bescherming van de UNRWA heeft opgehouden te bestaan. Conform artikel 1D van de Vluchtelingenconventie juncto artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet dient u bijgevolg uitgesloten te worden van de vluchtelingenstatus.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd), blijkt dat Palestijnen afkomstig uit de Gazastrook, na een verblijf in het buitenland, kunnen terugkeren naar dit gebied, en dit ongeacht of zij al dan niet geregistreerd zijn bij de UNRWA. De procedure is weliswaar gemakkelijker voor personen in het bezit van hun Palestijns paspoort, maar zelfs indien men niet zou beschikken over dit document, kan men door het invullen van een aanvraagformulier en het indienen van een kopie van het verblijfsdocument in België op relatief korte tijd een Palestijns paspoort bekomen van de Palestijnse Minister van Binnenlandse Zaken, via de Palestijnse Missie in Brussel. Het feit dat men niet in het bezit is van een Palestijnse identiteitskaart vormt op zich geen hinderpaal bij het bekomen van een Palestijns paspoort. Het is voldoende dat men over een identiteitskaartnummer beschikt. Bovendien zal de Palestijnse Missie weliswaar op de hoogte zijn van het bestaan van een asielpprocedure in België, maar is deze van oordeel dat deze procedures niet tegen de Palestijnse Autoriteit gericht zijn. Het feit Gaza illegaal te hebben verlaten of asiel in België te hebben aangevraagd, vormt dan ook geen hindernis voor de uitreiking van het paspoort. Hamas komt niet tussenbeide in de uitreikingsprocedure van het paspoort, die alleen tot de bevoegdheid van de Palestijnse Autoriteit in Ramallah behoort. Tenzij u Hamas zelf op de hoogte brengt van de redenen voor uw verblijf in België, is er geen enkele reden om

aan te nemen dat het feit asiel te hebben aangevraagd, een hindernis voor een terugkeer naar Gaza kan vormen.

Om toegang te krijgen tot de Gazastrook dient men zich naar het Noorden van Egypte te begeven, meer bepaald naar de stad Rafah gelegen op het schiereiland Sinai, waar zich de enige grensovergang tussen Egypte en de Gazastrook bevindt. Daar waar men voorheen een transitvisum diende aan te vragen bij de Egyptische ambassade te Brussel, is dit heden niet langer vereist. De Egyptische autoriteiten hebben de nationale luchtvaartmaatschappij Egyptair gemachtigd om Palestijnen die in het bezit zijn van een identiteitskaart of een Palestijns paspoort, in te schepen, op voorwaarde dat de grensovergang in Rafah open is. Op deze voorwaarden kan elke Palestijn die wil terugkeren naar Gaza, dit doen zonder specifieke tussenkomst van zijn ambassade of van elke andere organisatie. In Cairo voorziet de Palestijnse ambassade te Egypte pendelbussen die de reiziger vervolgens rechtstreeks naar de grensovergang vervoeren.

De opening van de grensovergang te Rafah wordt mede bepaald door de veiligheidssituatie in het noorden van Sinai. De weg naar Rafah doorkruist dit gebied, alwaar extremistische groeperingen regelmatig aanslagen plegen. Het doelwit van deze aanslagen zijn de in de regio aanwezige politie en het leger. Palestijnen uit de Gazastrook worden hierbij niet geviseerd, maar de organisatie van het busvervoer wordt wel bemoeilijkt door de veiligheidssituatie in deze zone. De pendeldiensten worden namelijk in functie van de veiligheidssituatie in het gebied, en bijgevolg op onregelmatige tijdstippen, georganiseerd. Ze worden bovendien beveiligd.

In de praktijk is de grensovergang te Rafah sinds de dubbele aanslag van 24 oktober 2014 ongeveer dertigmaal open geweest, telkens gedurende een periode van één of meerdere dagen. Specifiek voor wat het jaar 2016 betreft, werd de doorgang regelmatig geopend dan in 2015. Van mei tot december 2016 was hij elke maand meerdere dagen open en op het einde van het jaar steeg het aantal dagen dat de doorgang open was. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat wanneer de grensovergang geopend wordt, duizenden Palestijnen van de gelegenheid gebruik maken om in en uit de Gazastrook te reizen. Informatie over de openingsdagen van de grenspost is beschikbaar in de media en circuleert op sociale netwerken. Daarenboven blijkt dat hoewel er beperkingen op de grensovergang van Rafah kunnen worden toegepast op de inwoners van de Gazastrook die Gaza willen verlaten (en dus naar Egypte willen gaan), is er geen enkele beperking van toepassing op personen die willen terugkeren naar Gaza, behalve het bezit van een geldig paspoort. Terugkeren naar het grondgebied van de Gazastrook is derhalve mogelijk, ook al kan die mogelijkheid tot terugkeer onderbroken zijn ten gevolge van de veiligheidssituatie in de Sinai regio waar doorgereisd moet worden.

Gelet op bovenstaande vaststellingen en rekening houdend met het gegeven dat u reeds beschikt over een Palestijns paspoort (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken, bijlage 25 en verslag van de Federale Politie in het administratief dossier) zijn er dan ook geen redenen voorhanden om aan te nemen dat u niet over de mogelijkheid beschikt om terug te keren naar het mandaatgebied van de UNRWA.

Voorts erkent het Commissariaat-generaal dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in de Gazastrook erbarmelijk kunnen zijn, doch benadrukt dat niet elke persoon woonachtig in de Gazastrook in precare omstandigheden leeft. U kunt dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in uw land van gewoonlijk verblijf, maar dient concreet aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar de Gazastrook een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet loopt. Uit uw eigen verklaringen blijkt evenwel dat uw individuele situatie behoorlijk is.

Vooreerst dient er gekeken te worden naar uw persoonlijke situatie. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw middelbare school in Gaza heeft vervolledigt, u voor uw studies een jaar op uitwisseling bent geweest naar de Verenigde Staten en u vervolgens een bachelorsdiploma in 'financial management & accounting' behaalde aan de universiteit in Cairo en u ook een bijkomend semester (CGVS I, p. 4-5 en 9). Hiernaast heeft u ook reeds werkervaring opgedaan door in Gaza enkele maanden voor de Deposit Ensurance Cooperation te werken. Bijgevolg beschikt u over enkele nuttige troeven voor de arbeidsmarkt en redelijkerwijze kan men dan ook stellen dat het voor u niet onmogelijk moet zijn om in Gaza werk te vinden.

Hiernaast dient er gekeken te worden naar uw netwerk, zo verblijven zowel uw ouders, uw broers A. en Y. en uw zus S. momenteel nog steeds in hetzelfde huis in Gaza City (CGVS II, p. 3). Uit uw

verklaringen blijkt bovendien dat dit huis het eigendom is van uw vader (CGVS I, p. 14). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat u ook bij een terugkeer naar Gaza daar onderdak zou kunnen vinden. Daarenboven zou uw vader momenteel nog steeds een hoge functie hebben voor Fatah en hier ook een salaris voor krijgen (CGVS I, p. 10). En hoewel uw broer A. momenteel niet meer actief is als bediende voor de Palestijnse autoriteiten, ontvangt hij wel nog steeds een pensioen hiervoor. Daarnaast is uw broer A. momenteel ook directeur justitie bij de Hoge Raad voor Justitie in Ramallah en werkt uw zus N. in Egypte als professor in een instituut, een kleine universiteit (CGVS I, p. 7-8). De situatie van uw familie is dus meer dan behoorlijk. Bijgevolg kan er worden geconcludeerd dat u momenteel in Gaza nog steeds over een familiaal netwerk beschikt waar u bij terugkeer redelijkerwijze op kan steunen.

Dat de situatie van u en uw familie meer dan behoorlijk is, wordt verder geïllustreerd door volgende elementen. Wanneer u gevraagd wordt of u geregistreerd bent bij UNRWA, verklaart u in eerste instantie dat u geregistreerd bent om onmiddellijk hierna aan te geven dat u hier eigenlijk niet zeker van bent (CGVS I, p. 8). Na onderzoek door het CGVS werd bevestigd dat u effectief geregistreerd bent bij de UNRWA (zie COI Case PLE2017-009 in de blauwe map van het administratief dossier). Dat u niet op de hoogte blijkt te zijn van uw registratie bij de UNRWA wijst op het gebrek aan belang dat u hecht aan UNRWA en de (nood aan) hulp die u eventueel van deze organisatie zou kunnen ontvangen. Wanneer u gevraagd wordt of jullie steun kregen van de UNRWA geeft u bovendien ook zelf aan de hulp van UNRWA niet nodig gehad te hebben. Daarnaast verklaart u ook nooit naar een UNRWA-school gegaan te zijn, maar wel naar een privéschool (CGVS I, p. 8-9). Hiernaast is uw vader niet alleen eigenaar van een huis in Gaza, ook beschikt hij over een appartement in Cairo, Egypte (CGVS II, p. 6). Voorts kon u van 2008 tot 2014 in Egypte aan de universiteit studeren en was u bij machte om van december 2015 tot maart 2017 in Cairo, Egypte, te verblijven zonder ter plekke werk en een inkomen te hebben (CGVS II, p. 3-7). Daarenboven kon u zich inschrijven aan de Brussels Business School en hiervoor een voorschot van €4.940 betalen, wat toch niet min is (zie kopie van inschrijving in de groene map van het administratief dossier). Bovendien bent u hier in België toegekomen met \$1.000 cash en hebben uw vliegtickets van Cairo, Egypte, naar België 5.254 Egyptische Pond gekost, wat ongeveer neerkomt op €269 (zie het verslag van de Federale Politie in het administratieve dossier). Wanneer deze kosten opgeteld worden, dan kan, gelet op de huidige wisselkoersen, geconcludeerd worden dat uw komst naar België u in totaal ongeveer €6.145 gekost heeft, geld dat u via uw vader gekregen had en waarvoor hij financiële ruimte had om dit op die manier te besteden (CGVS II, p. 11). Bovenstaande elementen wijzen nogmaals op de degelijke socio-economische situatie waar u en uw familie in verkeren.

Nergens uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat er in uw hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat u uw land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten. U bracht voorts geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de algemene situatie in de Gazastrook van dien aard is dat u, in geval van terugkeer naar de Gazastrook, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u, indien u zou terugkeren naar de Gazastrook, in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, §2, sub a) en b) van de Vreemdelingenwet op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig van uw asielaanvraag de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voornoemde artikelen van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in zijn land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de veiligheidssituatie in de Gazastrook, na de wapenstilstand van november 2012, relatief kalm was. Het jaar 2013 kende het laagste aantal burgerslachtoffers sinds 2000. Deze daling was voornamelijk toe te schrijven aan een vermindering van de vijandelikheden tussen de Palestijnse gewapende groeperingen en het Israëlijs leger.

Het jaar 2014 werd op zijn beurt gekenmerkt door een plotse en hevige uitbarsting van geweld tussen Israël en Hamas. Op 8 juli 2014 startte Israël een grootschalige militaire operatie in de Gazastrook, genaamd "Operatie Beschermde Rand". Gedurende de 51 dagen die daarop volgden, verloren meer dan 1400 Palestijnse burgers het leven, en raakten meer dan 10.000 burgers gewond. Op 26 augustus 2014 werd, via mediatie door de Egyptische autoriteiten, een staakt-het-vuren afgesloten dat voor onbepaalde tijd moet gelden. Sindsdien is de veiligheidssituatie in de Gazastrook identiek aan de situatie die het conflict voorafging. De meerderheid van de incidenten die er actueel in de Gazastrook voorkomen, vinden plaats in de zogenaamde bufferzones ("Access Restricted Areas, ARA"), alwaar Israëlische strijdkrachten gewelddadig reageren op het benaderen of betreden van deze zone. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is echter gering.

Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er actueel geen sprake is van een aanhoudende strijd tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, Hamas en de Israëlische strijdkrachten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de Gazastrook actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wanneer de Commissaris-generaal een persoon uitsluit van de vluchtelingenstatus, moet hij overeenkomstig artikel 55/2, tweede lid van de Vreemdelingenwet een advies verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan de problemen die u ertoe zouden hebben aangezet uw land van gewoonlijk verblijf te verlaten. Nergens uit uw verklaringen kan voorts afgeleid worden dat er in uw hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan waardoor u bij terugkeer persoonlijk een bijzonder risico op een onmenselijk en vernederende behandeling zou lopen. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat er voor burgers in uw land van gewoonlijk verblijf actueel een reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van gewoonlijk verblijf, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken, dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een verwijderingsmaatregel onverenigbaar zou zijn met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet wordt u uitgesloten van de vluchtelingenstatus. U komt niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, en 55/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), alsook op een schending van artikel 3 van het EVRM; artikel 27 van het koninklijk besluit tot de regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003; van de materiële motiveringsplicht; het zorgvuldigheidsbeginsel; en het verbod van willekeur.

Verzoeker herneemt vervolgens integraal de bestreden beslissing en voormelde wetsartikelen. Hij vervolgt met een theoretisch betoog over de materiële motiveringsplicht; het zorgvuldigheidsbeginsel; de begrippen "gegronde vrees voor vervolging", "zwaarwegende gronden" en "reëel risico". Hij geeft vervolgens een theoretische uiteenzetting over de bewijslast, de beoordeling van de geloofwaardigheid van de asielzoeker en de samenwerkingsplicht. Verzoeker besluit met het verwijzen naar en het citeren van het arrest van de Raad van 16 februari 2017 (nr. 182 381) en het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken. Verzoeker tracht vervolgens de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2. Stukken

De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift nog volgende stukken: (i) de bijlage 26, (ii) de bestreden beslissing en (3) vasthouding verzoeker.

De verwerende partij voegt bij haar verweernota d.d. 24 april 2017 nog volgende stukken: (i) *COI Focus: Territoires Palestiniens – Gaza – Situation Sécuritaire* van 30 januari 2017, (ii) *COI Focus: Territoires Palestiniens – Gaza – Retour dans la Bande de Gaza* van 19 april 2017 en (iii) *COI Focus Egypte: Veiligheidssituatie* (update) van 10 mei 2016.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Vooreerst kan worden vastgesteld dat verzoeker de schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet dienstig kan aanvoeren, aangezien de bestreden beslissing voor wat de vluchtelingenstatus betreft, genomen werd op grond van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 1D van het Vluchtelingenverdrag.

2.3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. Verzoeker geeft niet de minste toelichting over de manier waarop hij artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet en artikel 27 van voormeld KB geschonden acht.

2.3.3. Artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag bepaalt het volgende:

“Dit Verdrag is niet van toepassing op personen die thans bescherming of bijstand genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen.

Wanneer deze bescherming of bijstand om welke reden ook is opgehouden, zonder dat de positie van zodanige personen definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, zullen deze personen van rechtswege onder dit Verdrag vallen.”

Artikel 12, eerste lid, a) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn) sluit een derdelander uit van de vluchtelingenstatus wanneer *“hij onder artikel 1 D van het Verdrag van Genève valt, dat betrekking heeft op het genieten van bescherming of bijstand van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen. Is die bescherming of bijstand om welke reden ook opgehouden zonder dat de positie van de betrokkene definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de algemene vergadering van de Verenigde Naties, dan heeft de betrokkene op grond van dit feit recht op de voorzieningen uit hoofde van deze richtlijn”*.

Artikel 55/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1, D, E of F van het Verdrag van Genève.

Dit is ook van toepassing op personen die wetens en willens aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1 F van het Verdrag van Genève genoemde misdrijven of daden.”

2.3.4. Dat verzoeker als Palestijn een verblijfsrecht had in de Gazastrook en als Palestijns vluchteling geregistreerd is bij de UNRWA wordt niet betwijfeld, dit blijkt overigens ook uit verzoekers verklaringen en de neergelegde documenten in het administratief dossier. Hieruit blijkt dat de uitsluitingsgrond uit het eerste lid van artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag op het eerste gezicht van toepassing is op verzoeker.

Nu verzoeker echter het mandaatgebied van UNRWA, i.c. de Gazastrook, verlaten heeft dringt zich thans de vraag op of de uitsluitingsgrond uit artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag nog steeds op verzoeker van toepassing is.

Hierbij kan worden verwezen naar de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie waarin naar aanleiding van een prejudiciële vraag over artikel 12, lid 1, sub a) van de Kwalificatierichtlijn uitdrukkelijk gesteld wordt dat het eerste lid van artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag niet kan worden uitgelegd in die zin dat het loutere feit dat de betrokkene zich bevindt buiten het gebied waarin de UNRWA werkzaam is of dit gebied vrijwillig verlaat, volstaat om de in die bepaling neergelegde uitsluiting van de vluchtelingenstatus te beëindigen (HvJ 19 december 2012, C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, § 49). Blijkens deze rechtspraak heeft de bijstand of bescherming in de zin van artikel 1D van de Vluchtelingenconventie *juncto* artikel 12, lid 1, sub a, van de Kwalificatierichtlijn (en artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet) opgehouden te bestaan wanneer het orgaan dat de bijstand levert opgeheven wordt of wanneer het voor de UNRWA onmogelijk is om zijn opdracht te volbrengen, of wanneer komt vast te staan dat het vertrek van een persoon zijn rechtvaardiging vindt in redenen buiten zijn invloed en onafhankelijk van zijn wil die hem dwingen dat gebied te verlaten en hem op die manier beletten van de door UNRWA verleende bijstand te genieten. Gelet op deze doelstelling moet worden aangenomen dat een Palestijns vluchteling gedwongen is het gebied te verlaten waarin het UNRWA werkzaam is wanneer hij zich in een persoonlijke situatie van ernstige onveiligheid bevindt en het voor dit orgaan onmogelijk is hem in dat gebied levensomstandigheden te bieden die stroken met de opdracht waarmee het is belast.

2.3.5. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt vooreerst dat UNRWA nog steeds instaat voor de basisvoorzieningen in de Gazastrook op het vlak van gezondheidszorg, voedsel, onderwijs, huisvesting, enz., en derhalve nog steeds in staat is om haar opdracht waarmee het belast is uit te voeren. Met de stelling dat de steun van UNRWA tegenwoordig in vele gevallen ontoereikend is, toont verzoeker dan ook geenszins aan de UNRWA-bijstand overeenkomstig het tweede lid van artikel 1D van de Vluchtelingenconventie "om welke reden ook is opgehouden te bestaan".

Aangezien de UNRWA nog niet is opgeheven, en aangezien uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de UNRWA tot op heden nog steeds haar opdracht vervult en bijstand levert dient verzoeker dan ook aan te tonen dat hij zich op het ogenblik van zijn vertrek in een persoonlijke situatie van ernstige onveiligheid bevond en het voor UNRWA onmogelijk is hem in dat gebied levensomstandigheden te bieden die stroken met de opdracht waarmee het is belast (HvJ, 19 december 2012, C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, § 63). Rekening houden met artikel 1D van het Verdrag van Genève van 1951, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet verwijst, dient onderzocht te worden of verzoekers vertrek uit zijn land van gewoonlijk verblijf zijn rechtvaardiging vindt in redenen buiten zijn invloed en onafhankelijk van zijn wil die hem ertoe gedwongen hebben het gebied waarin het UNRWA werkzaam is, te verlaten.

2.3.6. De bestreden beslissing stelt vooreerst vast dat aan de problemen die verzoeker ertoe zouden hebben aangezet het mandaatgebied te verlaten geen geloof kan worden gehecht. De bestreden beslissing motiveert dit als volgt: *"U haalt aan dat uw vader, A. A. S., een belangrijke figuur van Fatah is in Gaza en hij hierdoor problemen heeft met zowel Hamas als de groepering van Mohammed Dahlan. U zou zelf nooit echt persoonlijke problemen gekend hebben, maar uit vrees om zelf ook geviséerd en vervolgd te worden omwille van de functie en het profiel van uw vader besloot u Gaza en uiteindelijk ook Egypte te verlaten (zie gehoorverslag CGVS I, dd. 21/03/2017, p. 18-19 en gehoorverslag CGVS II, dd. 28/03/2017, p. 12). In dat opzicht is het hoogst bevreemdend dat u Gaza verlaten heeft enkel en alleen omwille van het profiel van uw vader, en de problemen die daaruit voortvloeien, maar uw vader zelf momenteel wel nog steeds op dezelfde plaats binnen Gaza verblijft (CGVS II, p. 3-5). Uw vader zou bovendien nog steeds actief zijn binnen Fatah en nog steeds dezelfde hoge positie bekleden. Dat u Gaza en Egypte moest verlaten en naar België diende te vluchten om te kunnen ontsnappen aan de groepering van Dahlan en Hamas omwille van de vervolging die u riskeerde als gevolg van de functie uw vader, maar uw vader tegelijkertijd nog steeds actief is in zijn functie in Gaza, kan hoegenaamd niet overtuigen. Uw vader zou zeer patriottisch zijn en willen strijden en sterven in Gaza (CGVS I, p. 10). Dat*

uw vader het echter niet noodzakelijk achtte om te vluchten uit Gaza, of om zijn activiteiten enigszins bij te stellen, relativeert in grote mate de ernst van de door u voorgehouden vrees en ondermijnt tevens de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Voorts dient de aandacht gevestigd geworden op de door u aangehaalde problemen tussen de groepering van Mohammed Dahlan en uw familie. U beweerde dat het eerste incident tussen uw familie en de groepering van Dahlan de aanval op het huis van uw familie in Gaza rond mei of juni 2011 was (CGVS II, p. 9). Tijdens dat incident zou uw broer A. geschoten hebben op de mannen van Dahlan, waarna zij wraak zouden willen nemen op uw familie (CGVS I, p. 22). Het tweede incident zou echter pas plaatsgevonden hebben begin 2016, toen de mannen van Dahlan opnieuw het huis van uw familie in Gaza aangevallen hadden (CGVS II, p. 10). In de periode tussen deze twee incidenten, dus van midden 2011 tot begin 2016 - ruim vier jaar en een half - , zouden er zich, op enkele mondelinge en schriftelijke bedreigingen/ruzies na, geen incidenten meer hebben voorgedaan tussen de mannen van Dahlan en uw familie (CGVS I, p. 20 en CGVS II, p. 10). Niet alleen is het volstrekt onduidelijk waarom, het is ook zeer onwaarschijnlijk dat de groepering van Dahlan na dat eenmalig incident van 2011 uw familie gedurende een periode van bijna vijf jaar nagenoeg met rust zou laten om dan plots begin 2016 uw familie terug aan te vallen om wraak op hen te nemen. Logischerwijze kan worden gesteld dat indien de groepering van Dahlan daadwerkelijk wraak op uw familie wou nemen, zij kort na de eerste inval terug naar uw familie zou komen om hen fysiek te bedreigen en/of om te vermoorden, uw familie bleef immers gewoon in Gaza wonen. Het is daarenboven ook volstrekt onbegrijpelijk dat de groepering van Dahlan ook na de aanval op het huis van uw familie begin 2016 nog een jaar zouden wachten om wraak te nemen op uw familie, namelijk tot de aanval op uw vader op 14 maart 2017, eens te meer daar uw familie gedurende die periode gewoon op hetzelfde adres is blijven wonen (CGVS II, p. 3, 5 en 10-11). De door u geschetste gang van zaken is niet overtuigend en weinig plausibel, wat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder verklaarde u dat bij de aanvallen van Dahlan zijn groepering op uw huis in 2011 en 2016 uw broer A. op hen geschoten had (CGVS I, p. 22), waardoor zij wraak willen nemen. Het probleem is echter dat zij niet weten wie er op hun geschoten heeft, waardoor zij heel uw familie viseren (CGVS I, p. 22 en CGVS II, p. 13). Dit is echter louter een veronderstelling van uwentwege, die u verder op geen enkele wijze kan staven. Daarenboven was u bij geen van de bovengenoemde incidenten met de groepering Dahlan aanwezig, u was zelfs niet in Gaza (CGVS II, p. 9-10), waardoor ook uw bewering dat u persoonlijk geviserd zou worden door de groepering van Dahlan louter een veronderstelling is van uwentwege. Indien u bovendien daadwerkelijk vreest vervolgt te worden omwille van de functie van uw vader en ook heel uw familie aanzien zou worden als een doelwit, is het echter compleet onbegrijpelijk waarom uw ouders, zowel als uw broers A. en Y. en uw zus S. momenteel nog steeds in Gaza, nota bene in hetzelfde huis, verblijven (CGVS II, p. 3). Kortom, het hele uitgangspunt van uw problemen tussen uw familie en de groepering van Dahlan is hoogst bedenkelijk en kan absoluut niet overtuigen. Het onwaarschijnlijke karakter van het door u geschetste verloop tast de geloofwaardigheid van uw asielmotieven ernstig aan.

Hiernaast dient ook de aandacht gevestigd te worden op de door u aangehaalde problemen met Hamas. Zo beweert u dat uw vader reeds sinds de Oslo-akkoorden van 1993 een probleem heeft met Hamas om politieke redenen (CGVS II, p. 11). Zo zou uw vader drie à vier keer door Hamas gearresteerd zijn geweest en werd als bedreiging de deur van jullie huis eind 2014 door Hamas opgeblazen (CGVS I, p. 19 en CGVS II, p. 11). Deze incidenten hadden echter geen verdere gevolgen en bleken voor uw vader destijds niet dermate ernstig te zijn dat hij zich hierdoor genoodzaakt zag Gaza te verlaten. Voorts verklaarde u ook dat na de incidenten van 2011 en 2016, waarbij het huis van uw familie aangevallen werd door de groepering van Dahlan, enkele van uw familieleden, waaronder uw broers en vader, door de politie van Hamas gearresteerd werden. Dat zowel familieleden van u als leden van de groepering van Dahlan na deze incidenten door Hamas gearresteerd zouden zijn geweest en uw familieleden reeds na één dag of enkele dagen zonder gevolg vrijgelaten werden (CGVS II, p. 9-10), wijst er op veeleer op dat dit een standaardprocedure van de politie van Hamas was en niet een doelbewuste poging van Hamas om uw familie te viseren. Zelf zou u in 2008 aan de grens door politieagenten van Hamas in elkaar zijn geslagen. Uit uw verklaringen blijkt echter dat dit los staat van de problemen tussen Hamas en uw vader, maar dat dit veeleer een gevolg was van een toevallige discussie of ruzie die u op dat moment met een politieagent van Hamas had (CGVS II, p. 12). Gelet op bovenstaande bevindingen dient er bijgevolg vastgesteld te worden dat de gegevens die u aanhaalt in verband met de problemen die u en uw familie zouden hebben met Hamas onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd.

Overigens dient er te worden opgemerkt dat u, hoewel u aangaf dat de problemen tussen uw vader en Hamas reeds na de Oslo-akkoorden van 1993 begonnen en uw familie vanaf 2011 problemen kreeg met de groepering van Dahlan (CGVS II, p. 9 en 11), na 2011 toch nog meermaals voor bezoek

terugkeerde naar Gaza en u in 2014 en 2015 zelfs gedurende een langere periode van ongeveer een jaar en drie maanden in Gaza verbleef (CGVS II, p. 3-4). Daarenboven zou u in die periode geen persoonlijke problemen meegemaakt hebben in Gaza, noch met Hamas noch met de groepering van Dahlan (CGVS II, p. 12). Dat u ondanks de door u voorgehouden vrees voor vervolging toch nog meermaals terugkeerde naar Gaza en u er zich zelfs zonder problemen kon vestigen voor een periode van meer dan één jaar, relativeert in grote mate de ernst van de door u voorgehouden problemen en doet tevens verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Daarenboven beweert u dat de problemen tussen uw familie en de groepering van Dahlan dermate ernstig zijn dat u ook in Egypte vreest geïsoleerd te worden door de mannen van Dahlan, dit omwille van het groot aantal aanhangers van Dahlan in Egypte en hun sterke connecties met de Egyptische autoriteiten (CGVS II, p. 11-13). Vanaf het begin van de problemen tussen uw familie en de groepering van Dahlan in 2011 en uw vertrek uit Egypte op 11 maart 2017 woonde u het merendeel van de tijd in Egypte, enkel tussen 2014 en 2015 woonde u gedurende een periode van een jaar en drie maanden tijdelijk in Gaza (CGVS II, 3-5). Tijdens uw verblijf in Egypte verbleef u in het appartement van uw vader in Cairo, ging u studeren aan de universiteit, had u een sociaal leven en kon u overdag zonder problemen buiten komen (CGVS II, p. 3-7). Gedurende de jaren dat u in Egypte verbleef zou u echter nooit persoonlijke problemen gekend hebben, noch met de groepering van Dahlan noch met de Egyptische autoriteiten (CGVS II, p. 12). Daarenboven zouden ook uw broer Z. en uw zus N., die momenteel allebei in Egypte verblijven, nooit problemen gekend hebben in Egypte (CGVS II, p. 3 en 12). Dat zowel u als uw broer en zus zonder problemen in Egypte konden verblijven relativeert andermaal in grote mate de ernst van de door u voorgehouden problemen en doet eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven."

De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste concrete poging onderneemt om deze pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig is en steun vindt in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtmotieven, te verklaren of te weerleggen. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen; verzoeker blijft dienaangaande volstrekt in gebreke. De motieven van de bestreden beslissing blijven dan ook onverminderd gehandhaafd en worden door de Raad overgenomen.

2.3.7. Verzoeker voert voorts aan dat de veiligheidssituatie in de Gazastrook extreem volatiel en onvoorspelbaar is. Verweerder verwijst in zijn verweernota naar de informatie die toegevoegd werd aan het administratief dossier (COI Focus: Territoires Palestiniens - Gaza - Situation sécuritaire van 30 januari 2017) waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie in de Gazastrook, na de wapenstilstand van november 2012, relatief kalm was. De verweernota stelt aldus vast als volgt: "Het jaar 2013 kende het laagste aantal burgerslachtoffers sinds 2000. Deze daling was voornamelijk toe te schrijven aan een vermindering van de vijandelijkheden tussen de Palestijnse gewapende groeperingen en het Israëlisch leger. Het jaar 2014 werd op zijn beurt gekenmerkt door een plotse en hevige uitbarsting van geweld tussen Israël en Hamas. Op 8 juli 2014 startte Israël een grootschalige militaire operatie in de Gazastrook, genaamd "Operatie Beschermde Rand". Gedurende de 51 dagen die daarop volgden, verloren meer dan 1400 Palestijnse burgers het leven, en raakten meer dan 10.000 burgers gewond. Op 26 augustus 2014 werd, via mediatie door de Egyptische autoriteiten, een staakt-het-vuren afgesloten dat voor onbepaalde tijd moet gelden. Sindsdien is de veiligheidssituatie in de Gazastrook identiek aan de situatie die het conflict voorafging. De meerderheid van de incidenten die er actueel in de Gazastrook voorkomen, vinden plaats in de zogenaamde bufferzones ("Access Restricted Areas, ARA"), alwaar Israëlische strijdkrachten gewelddadig reageren op het benaderen of betreden van deze zone. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is echter gering. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er actueel geen sprake is van een aanhoudende strijd tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, Hamas en de Israëlische strijdkrachten." De commissaris-generaal heeft op grond van hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie besloten dat er in de Gazastrook actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit zou blijken dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt niet correct of achterhaald zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Verzoeker beperkt zich tot het louter betwisten van de beoordeling van de veiligheidssituatie door de commissaris-generaal zonder meer hetgeen geen dienstig verweer is.

2.3.8. Verzoeker verwijst vervolgens naar enkele mensenrechtenrapporten en stelt dat hieruit blijkt dat hij bij terugkeer naar de Gazastrook zal blootgesteld worden aan diverse socio-economische tekortkomingen en mensenrechtenschendingen. Een verwijzing naar algemene rapporten volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Verzoeker voert aan dat het Commissariaat-generaal ten onrechte meent dat hij zich, gezien zijn behoorlijke situatie, in Gaza kan hervestigen. Hij betoogt dat zijn opleiding, werkervaring, zijn netwerk, en de financiële middelen van zijn familie niets veranderen aan de gevolgen van de Israëlische blokkade, met name het chronisch tekort aan brandstof en elektriciteit in de Gazastrook en het gegeven dat nauwelijks 10% van de inwoners toegang heeft tot drinkbaar water. Onder verwijzing naar een arrest van de Raad (nr. 182 381 van 16 februari 2017) voert verzoeker aan dat er, omwille van de voortdurende en systematische schendingen van fundamentele mensenrechten die een ernstige aantasting van de menselijke waardigheid inhouden en het daardoor ontbreken van elementaire basisrechten, sprake is van vervolging, minstens ernstig risico op het lijden van ernstige schade van de burgerbevolking in Gaza.

Er dient vooreerst op gewezen dat arresten in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Elke asielaanvraag wordt individueel beoordeeld rekening houdend met de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak. Verzoeker toont hoe dan ook niet aan dat de feitelijke omstandigheden die aanleiding gaven tot het door hem geciteerde arrest identiek zijn aan deze in voorliggende zaak.

Bovendien blijkt uit informatie toegevoegd aan de verweernota (*COI Focus: Territoires Palestiniens - Gaza. Classes sociales supérieures* van 31 maart 2017) dat de Palestijnse gemeenschap in de Gazastrook niet egalitair is, dat een groot deel van de bevolking weliswaar vecht om te overleven, doch dat de Gazastrook ook een rijke(re) klasse kent die grote sommen investeert, met name in de immobiëlssector. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Gazanen die voldoende financiële middelen hebben over een generator of zonnepanelen beschikken waardoor ze 24/24u toegang hebben tot elektriciteit in de Gazastrook. De bemiddelde Gazanen hebben bovendien een wagen, nuttigen hun maaltijden in één van de talrijke restaurants (eind 2015 telde Gaza-City 220 geregistreerde restaurants en 200 niet-geregistreerde), of doen hun boodschappen in één van de twee grote *shopping malls* gelegen in de betere wijken van Gaza waarvan de meest recente zijn deuren opende in februari 2017 in weerwil van de moeilijke economische context. Uit deze informatie blijkt bijgevolg dat de financiële middelen waarover een Gazaanse familie beschikt wel degelijk in grote mate bepaalt hoe deze familie de gevolgen van Israëlische blokkade, met name het tekort aan brandstof en elektriciteit in de Gazastrook, kan opvangen. De verwerende partij kan dan ook gevolgd worden waar zij stelt dat in acht genomen de informatie toegevoegd aan onderhavige verweernota besloten kan worden dat niet elke persoon woonachtig in de Gazastrook in precarie omstandigheden leeft. Bijgevolg kan verzoeker dan ook niet volstaan met het louter verwijzen naar de algemene socio-economische situatie in de Gazastrook, maar dient hij concreet aannemelijk te maken dat hij bij terugkeer naar zijn land van gewoonlijk verblijf een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet loopt.

Uit verzoekers eigen verklaringen blijkt hoe dan ook dat zijn situatie in de Gazastrook naar omstandigheden meer dan behoorlijk is. De bestreden beslissing stelt dienaangaande vast: *“Vooreerst dient er gekeken te worden naar uw persoonlijke situatie. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw middelbare school in Gaza heeft vervolledigd, u voor uw studies een jaar op uitwisseling bent geweest naar de Verenigde Staten en u vervolgens een bachelorsdiploma in ‘financial management & accounting’ behaalde aan de universiteit in Cairo en u ook een bijkomend semester (CGVS I, p. 4-5 en 9). Hiernaast heeft u ook reeds werkervaring opgedaan door in Gaza enkele maanden voor de Deposit Ensurance Cooperation te werken. Bijgevolg beschikt u over enkele nuttige troeven voor de arbeidsmarkt en redelijkerwijze kan men dan ook stellen dat het voor u niet onmogelijk moet zijn om in Gaza werk te vinden.*

Hiernaast dient er gekeken te worden naar uw netwerk, zo verblijven zowel uw ouders, uw broers A. en Y. en uw zus S. momenteel nog steeds in hetzelfde huis in Gaza City (CGVS II, p. 3). Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat dit huis het eigendom is van uw vader (CGVS I, p. 14). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat u ook bij een terugkeer naar Gaza daar onderdak zou kunnen vinden. Daarenboven zou uw vader momenteel nog steeds een hoge functie hebben voor Fatah en hier ook een

salaris voor krijgen (CGVS I, p. 10). En hoewel uw broer A. momenteel niet meer actief is als bediende voor de Palestijnse autoriteiten, ontvangt hij wel nog steeds een pensioen hiervoor. Daarnaast is uw broer A. momenteel ook directeur justitie bij de Hoge Raad voor Justitie in Ramallah en werkt uw zus N. in Egypte als professor in een instituut, een kleine universiteit (CGVS I, p. 7-8). De situatie van uw familie is dus meer dan behoorlijk. Bijgevolg kan er worden geconcludeerd dat u momenteel in Gaza nog steeds over een familiaal netwerk beschikt waar u bij terugkeer redelijkerwijze op kan steunen. Dat de situatie van u en uw familie meer dan behoorlijk is, wordt verder geïllustreerd door volgende elementen. Wanneer u gevraagd wordt of u geregistreerd bent bij UNRWA, verklaart u in eerste instantie dat u geregistreerd bent om onmiddellijk hierna aan te geven dat u hier eigenlijk niet zeker van bent (CGVS I, p. 8). Na onderzoek door het CGVS werd bevestigd dat u effectief geregistreerd bent bij de UNRWA (zie COI Case PLE2017-009 in de blauwe map van het administratief dossier). Dat u niet op de hoogte blijkt te zijn van uw registratie bij de UNRWA wijst op het gebrek aan belang dat u hecht aan UNRWA en de (nood aan) hulp die u eventueel van deze organisatie zou kunnen ontvangen. Wanneer u gevraagd wordt of jullie steun kregen van de UNRWA geeft u bovendien ook zelf aan de hulp van UNRWA niet nodig gehad te hebben. Daarnaast verklaart u ook nooit naar een UNRWA-school gegaan te zijn, maar wel naar een privéschool (CGVS I, p. 8-9). Hiernaast is uw vader niet alleen eigenaar van een huis in Gaza, ook beschikt hij over een appartement in Cairo, Egypte (CGVS II, p. 6). Voorts kon u van 2008 tot 2014 in Egypte aan de universiteit studeren en was u bij machte om van december 2015 tot maart 2017 in Cairo, Egypte, te verblijven zonder ter plekke werk en een inkomen te hebben (CGVS II, p. 3-7). Daarenboven kon u zich inschrijven aan de Brussels Business School en hiervoor een voorschot van €4.940 betalen, wat toch niet min is (zie kopie van inschrijving in de groene map van het administratief dossier). Bovendien bent u hier in België toegekomen met \$1.000 cash en hebben uw vliegtickets van Cairo, Egypte, naar België 5.254 Egyptische Pond gekost, wat ongeveer neerkomt op €269 (zie het verslag van de Federale Politie in het administratieve dossier). Wanneer deze kosten opgeteld worden, dan kan, gelet op de huidige wisselkoersen, geconcludeerd worden dat uw komst naar België u in totaal ongeveer €6.145 gekost heeft, geld dat u via uw vader gekregen had en waarvoor hij financiële ruimte had om dit op die manier te besteden (CGVS II, p. 11). Bovenstaande elementen wijzen nogmaals op de degelijke socio-economische situatie waar u en uw familie in verkeren."

2.3.9. Nergens uit verzoekers verklaringen kan afgeleid worden dat er in zijn hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet bestaan die er toe geleid hebben dat hij zijn land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten. Verzoeker bracht voorts geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat de situatie in de Gazastrook van dien aard is dat hij, in geval van terugkeer naar zijn land van gewoonlijk verblijf, persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijk en vernederende behandeling' loopt. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielaanvraag en mede in acht genomen het geheel van wat voorafgaat, toont verzoeker niet aan dat hij in geval van een terugkeer naar Gaza een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet zou lopen.

2.3.10. Voor wat betreft de terugkeermogelijkheden voor Palestijnen naar de Gazastrook blijkt uit de informatie toegevoegd aan de verweernota (COI Focus Territoires Palestiniens - Gaza - Retour dans la bande de Gaza van 19 april 2017) het volgende. Palestijnen kunnen na een verblijf uit het buitenland terugkeren naar dit gebied en dit ongeacht of zij al dan niet geregistreerd zijn bij de UNRWA. Om toegang te krijgen tot de Gazastrook dient men zich naar het noorden van Egypte te begeven, meer bepaald naar de stad Rafah gelegen op het schiereiland Sinaï, waar zich de enige grensovergang tussen Egypte en de Gazastrook bevindt. Waar men voorheen een transitvisum diende aan te vragen bij de Egyptische ambassade te Brussel, blijkt dit op heden niet langer vereist te zijn. Daarenboven blijkt dat hoewel er beperkingen op de grensovergang van Rafah kunnen worden toegepast op de inwoners van de Gazastrook die Gaza willen *verlaten* (en dus naar Egypte willen gaan), er geen enkele beperking van toepassing is op personen die willen *terugkeren* naar Gaza, behalve het bezit van een geldig paspoort.

De opening van de grensovergang in Rafah wordt mede bepaald door de veiligheidssituatie in het noorden van Sinaï. De weg naar Rafah doorkruist dit gebied, waar extremistische groeperingen, actief zijn en regelmatig aanslagen plegen. De gerichte aanslagen viseren de in de regio aanwezige politie en het leger. Niettegenstaande beide strijdende partijen beweren dat zij de moeite doen om in de mate van het mogelijke de burgerbevolking te ontzien, zijn er ook burgerslachtoffers te betreuren (COI Focus Egypte: Veiligheidssituatie (update) van 10 mei 2016 eveneens toegevoegd aan de verweernota). De verwerende partij benadrukt in haar verweernota nog dat Palestijnen uit de Gazastrook hierbij niet geviséerd worden. In acht genomen hogervermelde informatie kan de verwerende partij dan ook worden bijgetreden waar zij stelt dat er in de Sinaï in Egypte actueel echter geen sprake van een uitzonderlijke

situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De organisatie van het busvervoer wordt wel bemoeilijkt door de veiligheidssituatie in deze zone. De pendeldiensten worden namelijk in functie van de veiligheidssituatie in het gebied, en bijgevolg op onregelmatige tijdstippen, georganiseerd. De pendeldiensten worden bovendien beveiligd.

Voorts blijkt uit de informatie nog dat de grensovergang in Rafah in 2016 regelmatig werd geopend, meer bepaald meerdere dagen per maand. Ook voor de maanden januari, februari en maart 2017 was de grensovergang één of meerdere dagen per maand open. In het jaar 2016 zouden volgens de informatie 28 492 personen zijn teruggekeerd, voor wat betreft het eerste kwartaal van 2017 zijn er 5838 personen teruggekeerd. Wat er ook van zij, uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij over een paspoort beschikt en dat hij tussen 2004 en zijn vertrek naar België veelvuldig de Gazastrook in- en uitreisde. Hij vertrok in 2004 voor één jaar naar de Verenigde Staten om er te studeren en keerde vervolgens terug naar Gaza. In 2008 ving hij universitaire studies aan in Caïro in Egypte. Tijdens zijn studies en tot dat hij zijn diploma behaalde in 2014 keerde hij meermaals terug naar de Gazastrook om er zijn familie te bezoeken. Vanaf 2015 vestigde hij zich in Egypte in het appartement van zijn vader in Caïro; hij verbleef er tot aan zijn vertrek naar België in maart 2017. Gelet op wat voorafgaat zijn er dan ook geen redenen om aan te nemen dat verzoeker niet over de mogelijkheid beschikt om terug te keren naar het mandaatgebied van de UNRWA.

2.3.11. Waar verzoeker ten slotte nog stelt dat er geen rekening werd gehouden met het feit dat hij verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er gebeurd is kan worden vastgesteld dat hij geen medisch attest bijbrengt waaruit het bestaan van een trauma in zijn hoofd moet blijken. Verzoeker toont derhalve niet aan dat hij getraumatiseerd is. Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoeker zowel bij het indienen van zijn asielaanvraag als tijdens het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal in staat is gebleken om precieze, omstandige en gedetailleerde verklaringen af te leggen en dat de gehoren op normale wijze hebben plaatsgevonden. Uit niets blijkt dat hij tijdens het uiteenzetten van zijn asielmotieven of het beantwoorden van de hem gestelde vragen moeilijkheden zou hebben gehad om zich bepaalde feiten te herinneren of niet in staat zou zijn geweest om duidelijke, correcte, coherente en volledige verklaringen af te leggen.

2.3.12. In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker conform artikel 1D van de Vluchtelingenconventie *juncto* artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet dient te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus en dat verzoeker voorts niet aantoont dat de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake de subsidiaire beschermingsstatus op hem van toepassing zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf mei tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER